

veje dem lidt nøjere. Jeg er ingen Modstander af en rimelig Løn for vore Dommere, tværtimod. Jeg ønsker, at Dommerne maa være vellønnede, jeg ønsker, at de derved maa være uafhængige ogsaa i økonomisk Henseende. Det er vore Dommere ingenlunde nu. Der er adskillige af vore Dommere, der ere Medlemmer af Bankbestyrelser, Aktieselskabers Bestyrelser osv., hvad der gør dem i ikke ringe Grad afhængige. Det vilde være interessant i et Udvalg at faa disse Forhold undersøgte noget nærmere. Dette vilde have nogen Betydning for de Lønninger, som man maatte være til Sinds at bevilge.

Jeg ser, at det, man her foreslaar, er en 25 pCts Forhøjelse for Dommerne i de kollegiale Retter. Det undrer mig noget, at ikke det ærede Medlem fra Ruds Vedby (H. L. Jørgensen) straks staar op og rejser en harmfuld Protest mod en saa stor Lønforhøjelse for Embedsmændene. Dette vilde have stemt godt med de kraftige Taler, han holdt i Gaar. Er det kun, naar Talen er om Portører, Konduktører og underordnede Embeds- og Bestillingsmænd i det hele, at man fra moderat Side er saa sparsommelig? Gælder denne Sparommelighedstale ikke længere, naar der er Tale om de højere Embedsmænd? Her er Tale om 25 pCts Forhøjelse, men man har for de lavere stillede Statsfunktionærers Vedkommende kun villet gaa med til en 20 pCts Lønforhøjelse foreløbig.

Jeg finder, at der ud fra disse Betragtninger er god Grund til at underkaste dette Forslag en Prøvelse i et Udvalg. Jeg vil, som sagt, ikke paa nogen Maade nægte min Medvirkning til at give Dommerne en rigtig god Løn, som stiller dem saa uafhængigt, som de gerne skulde være, men jeg synes, dette Forslag bør ses i Sammenhæng med alle de andre Lønningslove og bør undersøges som de andre, og hvis det ikke sker fra anden Side, vil jeg foreslaa, at Sagen henvises til det bestaaende Lønningsudvalg.

Justitsministeren (Alberti): Ja, det kunde se ud som et stort Spring, naar Lovforslaget her gaar ud paa en Lønningsforhøjelse af 25 pCt., navnlig som et stort Spring i Sammenligning med de andre Lønningsforhøjelser, vi have haft med at gøre. Men der maa man erindre, hvad jeg nævnte før, at for Dommernes Vedkommende er Forholdet det, at Højesteretsdommerne ingen Lønningsforhøjelse have aaget siden 1857, og for de andre Kolle-

gialretters Dommere har der ingen Lønningsforhøjelse været siden den Lønningsforhøjelse, jeg omtalte, fra 1870, hvorimod der sikkert for alle eller i alt Fald de fleste af de Lønningers Vedkommende, om hvis Forhøjelse vi have forhandlet i disse Dage, er givet Lønningsforhøjelser og har været fastsat Lønninger langt senere, hvorved der altsaa er taget Hensyn til Priser og Forhold, der ligge langt nærmere ved Nutiden end de Priser og Forhold, der gjaldt i 1857, i 1861 og i 1870.

Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvilke Beskæftigelser Dommere have ved Siden af deres Dommergerning, skal jeg derom sige, at dette har i sin Tid været Genstand for en Undersøgelse, idet der for nogle Aar siden af Finansudvalget fremsattes Forlangende om at faa Oplysninger i saa Henseende. Disse blev skaffede til Veje og tilstillede Finansudvalget. Jeg antager, at disse Oplysninger endnu bero enten her i Rigsdagen eller i Justitsministeriet. Der er neppe sket store Forandringer paa dette Omraade siden den Tid, det skulde da nærmest være i den Retning, at der nu er færre Dommere, der have saadanne Stillingen ved Siden af deres Dommervirksomhed, end der var den Gang. Jeg har den Erindring om Forholdet den Gang, at det var forholdsvis faa Dommere, som havde Indtægt af nogen Betydning ved Siden af deres Dommervirksomhed, langt færre, end man paa Forhaand var tilbøjelig til at antage, og langt færre, end man sikkert antog, den Gang man forlangte at faa disse Oplysninger til Finansudvalget.

H. L. Jørgensen: Uden at jeg i dette Øjeblik vil udtale mig om, hvilken Stilling jeg vil tage til dette Lovforslag, vil jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Det ærede Medlem mente, jeg burde rejse en kraftig Protest her, eftersom jeg var imod de Lønningslove, vi havde til Behandling i Gaar. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg indrømmer, at det her foreliggende kan se ud som en meget stor Lønningsforhøjelse, og en Forhøjelse af 25 pCt. er maaske højere end Forhøjelserne gennemgaaende have været. Men naar den højtærede Justitsminister oplyser, at det er 50 Aar, siden disse Lønninger ere vedtagne, ligger deri dog en væsentlig Forskel paa, hvad der var Tale om i Gaar, naar man erindrer, at vi for 4 Aar siden vedtoge nogle af de andre Lønninger. Det er muligt, at det er en forholdsvis højere